

Oasemoment 'Kom binnen en zet je' Emmaüsparochie - donderdag 26 januari 2017

We dekken een tafeltje met twee bordjes en koffiekoppen, melk, suiker, een kan koffie en een schaaltje met koekjes. Ondertussen speelt zachte muziek.

Bijbellezing

We lezen uit het boek Genesis.

De Heer verscheen aan Abraham, bij de eiken van Mamre.
Op het heetst van de dag zat Abraham in de ingang van zijn tent.
Toen hij opkeek, zag hij even verderop plotseling drie mannen staan.
Onmiddellijk snelde hij de tent uit, naar hen toe.
Hij boog diep en zei:
"Heer, wees toch zo goed uw dienaar niet voorbij te gaan.
Ik zal wat water voor u laten halen
zodat u uw voeten kunt wassen,
maak het u hier onder de boom intussen gemakkelijk.
Ik zal u ook iets te eten brengen,
zodat u weer op krachten kunt komen
voordat u verdergaat.
Daarvoor bent u immers bij uw dienaar langsgeslagen?
Zij antwoordden: "Wij nemen uw uitnodiging graag aan."
Abraham haastte zich naar de tent, naar Sara.
"Vlug," zei hij, "drie schepel fijn meel! Maak deeg en bak brood."
Daarna snelde hij naar de kudde,
zocht een mooi kalf dat er mals uitzag,
en gaf dat aan een knecht,
die het onmiddellijk klaarmaakte.
Hij haalde boter en melk, nam het gebraden kalf
en zette alles aan zijn gasten voor.
Terwijl zij aten,
bleef hij bij hen staan onder de boom.

(Gen. 18, 1-8, Nieuwe Bijbelvertaling)

Stilte

Inleiding

"Kom binnen en zet je"
luidde een recente slogan van Bond Zonder Naam,
een niet mis te verstane oproep tot gastvrijheid en openstaan.
Zijn ook wij bereid om hartelijk te zeggen
"kom binnen en zet je"
wanneer er aan onze deur geklopt wordt?
Zijn wij daartoe bereid,
ook al moeten we daartoe de tv uitzetten

en een aflevering van *Thuis* missen
of afzien van die rustige avond waar we zo naar uitkeken?
Want de man of vrouw die aanklopt
wil misschien zijn verhaal kwijt
of vindt niemand anders bij wie hij zijn hart kan luchten.

Wat ons sterk maakt,
is dat jij op mijn deur mag kloppen en ik op de jouwe.
Dat ik dag zeg, dat jij dag zegt.
Dat jij je verdriet mag delen en ik ook.
Dat we mekaar niet altijd hoeven te begrijpen,
dat we mogen zijn wie we zijn.
Mensen met een warm hart
die luisteren naar elkaars verhaal
en daar tijd voor willen maken.

(o.m. naar Bond Zonder Naam, november 2016)

Stilte

Bezinning

Gastvrijheid.
De luxe van de armen
en de eenvoudigen.
Gastvrij zijn voor ieder mens
die je op je weg ontmoet,
wil zeggen:
je hart, je huis, je bezit openstellen,
maar zó
dat de ander het als iets
vanzelfsprekends kan aanvaarden
en er niet minder door wordt.
Niets mag geforceerd zijn,
alles moet spontaan gebeuren.
Gastvrijheid is niet iets aangeleerds.
Je haalt het niet uit de boeken.
Het is een innerlijke houding
van openheid
en mededeelzaamheid.
Dit hoort tot het mysterie
van het echte mens-zijn.

Kom maar binnen.
We zetten de tv af!

(Phil Bosmans)

Stilte

Bezinning

Mensen zijn als thuislozen,
hun leven lang op zoek naar een thuis,
een haven om aan te leggen,
om rust en vrede te vinden,
op zoek naar geborgenheid,
naar iemand die hen de moeite waard vindt,

die van hen houdt,
die hen wat menselijke warmte kan geven,
die hen kan herbergen.
Mensen zoeken hun leven lang,
langs vele wegen, langs vele omwegen en kronkelwegen,
naar een thuishaven,
een tafel en een dak,
wat brood en wat wijn,
een goed en gastvrij mens, een stille aanwezige,
met een lied in de avond en in de morgen.

Wat ben je met een pracht van een huis,
met een ruime leefkamer,
met de nieuwste installaties
waar niemand naar je lacht en niemand voor je zingt,
waar je het moet doen met de inhoud van de bar
en de klanken uit de stereo,
waar iedereen zijn eigen wegen gaat
en mensen leven als mummies,
gestorven en verkild naast elkaar.

(Phil Bosmans)

Stilte

Bezinning

Dit is de wens
die onze nieuwe bisschop Lode Aerts uitsprak
bij zijn aanstellingsviering.

"Jezus komt wonen in ons midden.
Altijd heeft Hij onder ons zijn huis gebouwd.
Dat huis moet gastvrij zijn voor de mensen in nood.
Er zijn in ons bisdom mensen aangekomen,
op zoek naar een beter leven.
Er zijn in ons bisdom mensen die wachten
op iemand die hun eenzaamheid doorbreekt.
Er zijn mensen,
thuis, in een ziekenhuis of een woonzorgcentrum,
die uitzien naar iemand met wie ze,
al is het maar voor even,
hun leven kunnen delen.
Al die mensen zijn, net als wij, zo kostbaar in Gods ogen.
Natuurlijk moeten christenen niet meer doen dan ze kunnen,
Christus heeft ook niet alle zieken genezen.
Maar als we Christus echt onder ons laten wonen,
zullen we een bescheiden teken stellen van zijn liefde
en een kleine bron doen ontspringen van hoop.
Dat, vrienden, zal ons doen delen
in de vreugde van een nieuwe broederlijke wereld
in de geest van Jezus onze Heer!
Dat is mijn wens voor elk van u."

(Mgr. Lode Aerts tijdens zijn aanstellingsviering op 4 december 2016, met coupures)

Muziek

Bezinning

"De vossen hebben een hol
en de vogels van de hemel een nest,
maar de Mensenzoon kan nergens het hoofd neerleggen."

Met die woorden, Jezus,
bent U in de rij gaan staan
van die miljoenen mensen
zonder thuis,
zonder vaste woonplaats,
zonder papieren,
zonder identiteit,
overall, maar nergens thuis.
Met die woorden van U:
'geen steen om je hoofd op te laten rusten'
wordt ons eigen huis
minder vanzelfsprekend.
En ons eigen hart
minder versteend,
onze kennissenkring
minder besloten.
Met die woorden van U
wordt in ons hart
een heimwee wakker
naar een wereld als een gastvrij dorp
waar iedereen welkom is
en waar geen mens
nog op de vlucht moet
voor een ander mens.

(Manu Verhulst)

Stilte

Gebed

Ik bid U deze dag:
geef mij een open hart
voor ieder die ik tegenkom.
Te vaak ben ik geneigd
de deur te sluiten,
de deur van mijn hart,
de deur van mijn mond,
de deur van mijn huis.

Geef mij de moed
anderen uit te nodigen,
welgemeend te zeggen:
ik ben blij dat jij er bent.

Help mij vandaag om te zien
of er iemand is
die hunkert naar gastvrijheid,
naar een woord van welkom,
naar een dak boven het hoofd.

God,
in deze machomaatschappij,
in deze hermetisch gesloten wereld
zijn er zo weinig open deuren,
plaatsen waar je thuis kunt zijn.
Ik bid U:
geef mij vandaag
voor ieder die ik tegenkom
een hart dat gastvrij open is. Amen.

(A.F. Troost)

Stilte

Bezinning

Te weten dat er een tafel is
waar niet alleen brood is maar ook zorg om jou.

Te weten dat er een huis is
waar je niet alleen onderdak hebt
maar vooral veilig en geborgen kunt zijn.

Te weten dat er een huis is
waar je kunt slapen, waar je tot rust kan komen
maar waar er ook aandacht voor je verhaal is
voor je vreugde en je pijn.

Te weten dat er een huis is
waar je kwetsbaar kunt zijn
waar je kunt groeien in zelfvertrouwen
in meer waarderen van jezelf en de anderen.

Dat geeft moed, levenszin en levensvreugde!

(Marinus van den Berg)

Stilte

Lied

Zingen we het lied *Zomaar een huis*.
U vindt de tekst op het blaadje.

(op de melodie van Zomaar een dak boven wat hoofden, ZJ 735)

Zomaar een huis, zomaar wat mensen,
zomaar een deur die openstaat,
zomaar een woord, zomaar wat wensen,
zomaar een lied dat klinken gaat.
Hier treedt het leven aan de dag
zoals het komt en gaat,
zoals het voortbestaat.

Zomaar wat brood, zomaar wat eten,
zomaar wat stilte en wat hoop,
zomaar wat doen zonder te weten,
zomaar een God die bij ons woont.

Hij komt het leven ongezien
en rakelings nabij.
Zo menselijk is Hij.

Tafel van Eén, brood om te weten
dat wij elkaar gegeven zijn.
Wonder van God, mensen in vrede,
oud en vergeten nieuw geheim.
Breken en delen, zijn wat niet kan,
doen wat ondenkbaar is,
dood en verrijzenis.

Stilte

Bezinning

Gastvrijheid
is een wondere ervaring.

Uit het donker van de achterdocht
kom je in het licht
van diep vertrouwen.
Uit de kilte van de eenzaamheid
waait de warmte je tegen
van gemeende vriendschap
en verbondenheid.
Met je mantel
mag je ook je masker afleggen
dat je broze kwetsbaarheid verbergt.
Zo klein en hulpbehoevend als je bent,
zo mag je zijn.
Je mag je nestelen
in zetels van respect.
Je zit aan
aan tafels van toenadering.
Je hebt een nieuwe thuis
bij vreemde mensen,
en die is je gratis gegeven.

Gastvrijheid
is de vingeroefening in 't klein
voor wat de wereld
worden moet
in 't groot:
een thuis voor ieder mens.

(Carlos Desoete, *Naam die zin is van ons leven*)

Muziek

Gebod

De anderen wachten op mij.

Ze wachten tot ik wat voor ze doe,
ze wachten op mijn geduld,
op mijn raad en mijn woord,

op een brief of een bezoek,
ze rekenen erop
dat ik tijd heb, tijd en veel kracht.

Er zijn er zoveel die me nodig hebben,
zoveel die ik zou moeten kennen,
die naar me toekomen en verwachten
dat ik hun naam weet.

Er zijn er zoveel
die bij mij een open deur zoeken,
een stoel
en een ogenblik voor een gesprek.
Ze willen dat ik hun last meedraag,
ook de last die ze zelf zijn.

Heer, ik ben gast in uw huis.
U hebt me opgenomen,
U luistert naar mij
en draagt met mij mijn last.
Ik ben tot U gekomen
en U verdraagt mij.

Nu breng ik allen naar U toe
die tot mij komen.
Neem hen en mij aan
met al hun lasten en die van mij.

U bent de gastheer en het huis.
Laat mij rusten in U
en geef mij de moed
hen opnieuw allen binnen te laten,
opdat allen die mij zoeken
U mogen vinden.

(Jörg Zink, Het nieuwe woord. Hoe wij kunnen bidden)

Stilte

Afsluiting

Bedankt omdat u vanavond bij ons wou zijn
en het mee met ons stil wou maken in uw hart.

Het volgend Oasemoment
vindt plaats op de vierde donderdag van februari,
23 februari zijn we dan.
Onze nieuwe bisschop Lode Aerts
koos als zijn spreuk en wapenschild
de woorden van Jesaja
"Kostbaar in zijn ogen".
Want die vier woorden
zijn de kern van het evangelie,
zegt de bisschop.
Meer dan reden genoeg
om er in ons Oasemoment
stil bij te blijven staan.

Goeienavond nog.
Moge de vrede van de Heer
dit hele jaar met u zijn,
en laat die vrede delen
met allen die kloppen aan uw deur.